

СПРАВКА

на отразяване на становищата, получени в хода на обществената консултацията по проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗИД на ЗППЦК)

Административна структура / административно звено	Бележки и предложения	Приема/не приема предложението	Мотиви
<p>Асоциация на индустриалния капитал в България (АИКБ) и Асоциация на директорите за връзки с инвеститорите в България (АДВИБ)</p>	<p>§ 4 С § 4 от ЗИДЗППЦК се създава нов чл. 8а, дословно интерпретиращ правомощието на националния надзорен орган, предвидено в чл. 13, ал. 1, т. 26 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), във връзка с възможността Комисията за финансов надзор (КФН) да може да приема решения за прилагането в надзорната си практика на препоръки и насоки на Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), които се публикуват на интернет страницата на комисията на български език. Отчитайки дългогодишната надзорна практика на КФН по приемане на решения по чл. 13, ал. 1, т. 26 от ЗКФН и последващото им отразяване чрез изменения и допълнения в издавани от надзорния орган наредби, указания или други актове за въвеждане на изисквания, критерии и условия, които произтичат от препоръките и насоките на ЕОЦКП, считат настоящото предложение за безпредметно, с оглед на обстоятелството, че приемането му не би довело до решаване на възникнал проблем за въвеждането на изисквания, критерии и условия, произтичащи от препоръките и насоките на европейския надзорен орган. Мотивите не съдържат пояснения, обосноваващи предложението. Същевременно едно и също правомощие се</p>	<p>Приема се</p>	

	въвежда с два различни нормативни акта, което прави нормативната уредба объркваща при прилагането ѝ.		
АИКБ и АДВИБ	<p>§ 7 – чл. 89к С предложения нов чл. 89к се цели запазване на действието на предложения за отмяна чл. 80 от действащия Закон за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), като дословно се пренася съдържанието му. Обръщаме внимание, че редакцията на действащия чл. 80 от ЗППЦК е създадена през 2000 г., с изменение от 2006 г., влязло в сила от 01.01.2007 г. Пресъздаването ѝ в новия чл. 89к от ЗИДЗППЦК, поставя разпоредбата в изолирано положение спрямо останалите текстове на ЗППЦК и Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО (Регламент (ЕС) 2017/1129). Предложената редакция на чл. 89к от ЗИД ЗППЦК препраща към чл. 194, ал. 3 от Търговския закон (ТЗ) и е свързан по материя с чл. 169 и чл. 192, ал. 7 и ал. 8 от ТЗ, които са с последна редакция преди последното изменение на чл. 80 от действащия ЗППЦК.</p> <p>Предвид гореизложеното считат, че е необходимо да се прецени необходимостта от изменение на относимите текстове от ТЗ и прецизиране на чл. 89к от ЗИДЗППЦК, с оглед постигане на съответствие с останалите текстове на ЗИДЗППЦК и Регламент (ЕС) 2017/1129 и предвидените в тях процедури за публично предлагане на ценни книжа, при отчитане на допустимите хипотези за извършване на подписка на и извън регулиран пазар на ценни книжа.</p>	Не се приема	Направена е преценка на действащите текстове и предложението не може да бъде споделено, с оглед необходимостта от запазване на нормативните възможности за реализиране на подписката включително чрез регулирания пазар.
АИКБ и АДВИБ	<p>§ 7 – чл. 89п С предложения нов чл. 89п от ЗИДЗППЦК се запазва редакцията на чл. 91, ал. 5 от действащия</p>	Не се приема	Възможността за искане на информация повече от веднъж произтича пряко от регламента. Като антикризисната мярка надзорният орган може да

	<p>ЗППЦК. Текстът на разпоредбата предвижда изключване на чл. 7 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ЗОАРАКСД) в случаите по чл. 20, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1129.</p> <p>В тази връзка предлагат текста да отпадне. С предложението се цели намаляване на административната тежест и ускоряване на окончателното произнасяне по внесените за одобрение от страна на КФН проспекти. Предложението е съобразено с обстоятелството, че чл. 7 от ЗОАРАКСД не е изключен спрямо редица други одобрителни производства в ЗППЦК и Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), както и такива по Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ), Закона за дейността на дружествата със специална инвестиционна цел (ЗДСИЦ), Кодекса за застраховането (КЗ) и се прилага спрямо всички одобрителни производства по Кодекса за социално осигуряване (КСО).</p>		<p>отчита необходимостта от своевременно одобрение на проспекти, като това не следва да бъде възпрепятствано от принципната възможност на регулатора, произтичаща от регламента, да изисква допълнителна информация повече от веднъж.</p>
<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>§ 7 – чл. 89р С предложението нов чл. 89р, ал. 1, т. 3 от ЗИДЗППЦК се запазва редакцията на чл. 92, ал. 1 т. 3 от действащия ЗППЦК.</p> <p>Предлагат точка 3 на ал. 1 от новия чл. 89р да придобие следната редакция: „т. 3 поради особените права, които предвиждат акциите не са осигурени интересите на инвеститорите.“</p> <p>Предложението е свързано с избягване на противоречива практика при произнасяне на надзорния орган с отказ за одобрение на проспект. Считаме, че с предложената редакция се постига законосъобразност на основанията за отказ в административното производство по одобрение на проспект, без да се оставя възможност за отказ по причини, които нямат връзка с производството по одобрение на проспекта и не произтичат от</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Законът не може да съдържа изчерпателно изброяване на всички хипотези, при които не са осигурени интересите на инвеститорите. Предложението е с изключително тесен обхват и на практика е неприложимо, тъй като не може да се приеме, че правата по акциите не осигуряват интересите на инвеститорите. Не е обяснимо защо се разглежда и единствено хипотезата на проспект за акции - разпоредбата е приложима и по отношение на отказ за одобрение на проспект за други ценни книжа, например варианти или облигации. До настоящия момент не е налице противоречива практика при прилагане на разпоредбата - основанията за отказ в повечето случаи се комбинират, като непълнотата в информацията по т. 1 води до неосигуряване на интересите на инвеститорите, тъй като пречатства възможността за</p>

	изискванията на Регламента.		точна оценка на инвестицията. КФН отказва с писмено мотивирано решение, като в мотивите изчерпателно се посочват фактите и обстоятелствата, въз основа на които почива изводът, че интересите на инвеститорите не са осигурени и предвид разнообразието в дейността на емитентите или спецификите на издаваните от тях ценни книжа, тези обстоятелства няма как да бъдат априори определени в закона.
АИКБ и АДВИБ	<p>§ 7 - чл. 89х С предложени нов чл. 89х, ал. 1 от ЗИДЗППЦК е направен опит да се осигури спазването на чл. 32 от Регламент (ЕС) 2017/1129, с който, за да могат да изпълняват задълженията си съгласно Регламента, се предвижда компетентните органи да разполагат, в съответствие с националното право, най-малко с изчерпателно изброени надзорни правомощия и правомощия за разследване. Считат, че изискванията на чл. 32 от Регламент (ЕС) 2017/1129 не се въвеждат в националното законодателство коректно и в пълнота, поради което предложенията от ЗИДЗППЦК следва да се прецизират. Мотивите за предложението са свързани със следните съображения:</p> <p>От препратката към мерките по чл. 89х, направена в чл. 89ц, ал. 1 и ал. 2 от ЗИДЗППЦК, остава впечатление, че правомощията по чл. 89х от законопроекта са приравнени на видове принудителни административни мерки. Този извод се налага и от изричната препратка в чл. 89х, ал. 2, че правомощията по ал. 1 се упражняват от комисията по инициатива на заместник-председателя по реда на чл. 213 и 214 от ЗППЦК, а разпоредбите на чл. 213 и чл. 214 от ЗППЦК са приложими единствено по отношение на изрично посочени в тях производства по прилагане на принудителни административни мерки. Анализът на чл. 32 от Регламент (ЕС) 2017/1129 показва, че</p>	Приема се	

	<p>за част от посочените в него правомощия, с които се изисква допълнителна информация в хода на висящо производство за одобрение на проспект, е неподходящо използването на принудителна административна мярка (ПАМ), предвид нейния характер и срокове в производството по прилагането ѝ. Ако за някои от посочените в чл. 32 от Регламент (ЕС) 2017/1129 правомощия е удачно прилагането на ПАМ, то за друга част от тях този правен механизъм е неуместен. В тази връзка считат, че ал. 2 на чл. 89х следва да отпадне. По този начин ще се елиминира неяснотата по отношение начина на прилагане на правомощията по ал. 1, като в този случай приложим ще е общия ред по чл. 212 и сл. от ЗППЦК, но относно случаите на нарушения, при които се налага прилагане на ПАМ.</p>	<p>Приема се</p>	
	<p>Освен това предлагаме в т. 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 12, на чл. 89х, ал. 1, вместо „този закон“ да се използва както в основния текст на алинеята израза „тази глава“.</p> <p>С оглед коректното въвеждане на чл. 32 от Регламент (ЕС) 2017/1129 в чл. 89х, ал. 1 от закона, предлагаме прецизиране на текстовете, както следва:</p> <p>„4. да спре публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар за не повече от 10 последователни работни дни за всеки отделен случай, ако има достатъчно основания да смята, че разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/1129, този закон <u>тази глава</u> и актовете по прилагането им са били нарушени;</p> <p>5. да забрани или да спре рекламни съобщения или да изискват от емитентите, предложителите, или от лицата, които искат допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар или от съответните инвестиционни посредници да спрат временно или да преустановят рекламните съобщения за не</p>	<p>Приема се</p>	

повече от 10 последователни работни дни за всеки отделен случай, ако има достатъчно основания да смята, че разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/1129, ~~този закон тази глава~~ и актовете по прилагането им са нарушени;

6. да забрани извършването на публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар, **когато се установи, че е налице нарушение на** ~~ако има достатъчно основания да счита, че~~ разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/1129, ~~този закон тази глава~~ и актовете по прилагането им ~~са нарушени~~ или **когато са налице основателни съмнения, че техните разпоредби** ще бъдат нарушени;

7. да информира обществеността, че определен емитент, предложител или лице, което иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, не спазва задълженията си по Регламент (ЕС) 2017/1129, ~~този закон тази глава~~ и актовете по прилагането им;

8. да спре или да изисква от съответните регулирани пазари, многостранни системи за търговия или организирани системи за търговия да спрат търговията на регулирания пазар, многостранната система за търговия или организираната система за търговия **за не повече от 10 последователни работни дни** за всеки отделен случай, ако има достатъчно основания да смята, че разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/1129, ~~този закон тази глава~~ и актовете по прилагането им са нарушени;

9. да забрани търговията на финансови инструменти на регулиран пазар, многостранна система за търговия или организирана система за търговия, ~~или да отстрани финансови инструменти от търговия на регулиран пазар,~~

~~многостранна система за търговия или организирана система за търговия, ако има достатъчно основания да смята, че когато се установи, че е налице нарушение на~~ разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/1129, ~~този закон тази глава~~ и актовете по прилагането им са нарушени;

10. да не разглежда или да спре проверката на подадено заявление за одобрение на проспект за публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар по чл. 89п, в случаите когато комисията е наложила забрана или ограничение по чл. 42 от Регламент (ЕС) № 600/2014 на до момента на отмяна на забраната или ограничението;

11. да спре или да ограничи публично предлагане на ценни книжа или допускане до търговия на регулиран пазар, в случаите когато комисията е наложила забрана или ограничение по чл. 42 от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета до момента на отмяна на забраната или ограничението;

12. да отказва одобрение на проспект, изготвен от определен емитент, предложител или лице, което иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, за не повече от пет години, когато такъв емитент, предложител или лице, което иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, системно и сериозно е нарушавало разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/1129, ~~този закон тази глава~~ и актовете по прилагането им;

13. да оповести или да изисква от емитентите да оповестяват цялата съществена информация, която може да окаже въздействие върху оценката на ценните книжа, които се предлагат публично

~~предложените или които са допуснатите до~~
търговия на регулиран пазар ~~ценни книжа,~~
~~включително и че емитент, предложител или~~
~~лице, което иска допускане на ценни книжа до~~
~~търговия на регулиран пазар, не изпълнява~~
~~задълженията си,~~ за да се осигури защита на
инвеститорите или безпроблемното
функциониране на пазара;

13. да оповести информация че емитент,
предложител или лице, което иска допускане на
ценни книжа до търговия на регулиран пазар, не
изпълнява задълженията си;

14. да спре или да изисква от съответните
регулирани пазари, многостранни системи за
търговия или организирани системи за търговия да
спрат търговията на ценните книжа, когато счита,
че състоянието на емитента е такова, че търговията
би увредила интересите на инвеститорите;

~~15. да приложи мерките по т. 1-7 и 13 в случай~~
~~на публично предлагане по чл. 89в, ал. 1 или чл.~~
~~89г, ал. 1.“~~

Обръщат внимание, че в предложената т. 15 на чл.
89х, ал. 1 от законопроекта, не се съдържат
конкретни правомощия, а посочените в ал. 1 на чл.
89х правомощия не са ограничени по отношение
на мястото на търговия. За тези от тях, за които то
е от значение, като например спиране от търговия,
са изчерпателно посочени и трите вида места за
търговия. **Предвид горното считат, че**
предложената т. 15 следва да отпадне.

На следващо място, прави впечатление, че сред
минимално изискуемите съгласно чл. 32 от
Регламент (ЕС) 2017/1129 правомощия е това -
националните компетентни органи „да извършват
проверки на място или разследвания на обекти,
различни от частните жилища на физически лица,

	и за тази цел да влизат в помещения, за да получат достъп до документи и други данни във всякаква форма, когато съществува основателно съмнение, че документи и други данни, свързани с предмета на проверката или разследването, могат да имат значение за доказване на нарушение на Регламент (ЕС) 2017/1129. В ЗИДЗППЦК и по-конкретно сред разпоредбите на чл. 89х, липсва предложение за въвеждане на това задължително правомощие. В чл. 32, параграф 1, ал. 2 от Регламент (ЕС) 2017/1129 изрично е предвидено, че „когато е необходимо в съответствие с националното право, компетентният орган може да поиска от съответния съдебен орган да вземе решение относно упражняването на правомощията, посочени в първа алинея“, предвид което законодателят може да предвиди специфичен ред за упражняване на посоченото правомощие.		
АИКБ и АДВИБ	§ 8 В § 8 от ЗИДЗППЦК е допусната техническа грешка, която следва да се коригира, като се заличи излишната буква „с“.	Не се приема.	Оформянето на параграфа е съгласно приложимите правно-техническите правила.
АИКБ и АДВИБ	§ 10, т. 2 Предвидената редакция ограничава възможността на облигационери да вземат решение за промяна в условията по притежавана от тях емисия облигации, когато е налице необходимост, за периода между настъпване на предпоставките за промяна в условията по емисията и провеждането на събранието. Подобно ограничение във възможността за преуреждане на отношенията между емитента и облигационерите, не е в интерес на облигационерите. Обичайно в проспекта емитентите залагат клауза, че неплащането на едно лихвено задължение в договорения срок, не представлява самостоятелно основание за предсрочна изискуемост на емисията. С направеното предложение за изменение на ЗППЦК ще се създаде неяснота допустимо ли ще бъде	Не се приема	Текстът на чл. 100б, ал. 4 от ЗППЦК се допълва, като се предвижда, че е недопустимо решението относно извършване на промени в условията, при които са издадени облигациите, включително конкретните параметри на емисията облигации, които подлежат на последваща промяна, да има обратно действие. По правило, корпоративните решения имат действие занапред, но тъй като съществуващата регламентация допуска със задна дата да се променят съществени условия по облигационния заем, е необходимо да се премахне възможността за такива решения, с оглед негативното им отражение. По-специално, предложението цели осигуряване на допълнителна защита на интересите на

	<p>облигационерите да предоговорят уреждането в техен интерес на просрочено лихвено плащане, а липсата на възможност за предоговаряне на просроченото плащане би могла да доведе до много по-сериозни загуби за облигационерите, отколкото преуреждането на едно лихвено плащане.</p> <p>Предвид горното, предлагат § 10, т. 2 от ЗИДЗППЦ да отпадне.</p>		<p>миноритарните облигационери, каквито са и пенсионните фондове и косвено – осигурените в тях лица, посредством предпазването им от негативните последици при преизчисляването на стойността на един дял със задна дата, тъй като активите на пенсионните фондове и на стойността на един дял на съответния фонд, се изчисляват на ежедневна база.</p>
--	---	--	---

<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>§ 11, т. 2 Предвидено е в разпоредбата на чл. 100г, ал. 3, да се създаде нова т. 2, като се въвежда забрана - довереник на облигационерите да бъде облигационер по облигационна емисия. В мотивите към ЗИДЗППЦК е посочено, че <i>„предложението е обусловено от констатирано в практиката конфликти на интереси, които вредят както на емитента, така и на интересите на облигационерите, поради наличието, от една страна, на материален интерес (инвестиция в облигации) на даден инвеститор и на търговски спор с емитента, свързан с друго качество на инвеститора, а именно – търговска банка, от друга, при което банката-инвеститор е в положение да предпочете да защити собствения си материален интерес, пред защитата на интересите и на останалите облигационери, която следва да осигурява с дейността си на довереник на облигационерите по емисията облигации.“</i> Следва да се има предвид, че предвидените правомощия на довереника на облигационерите за защита на интересите на облигационерите, изчерпателно посочени в чл. 100ж, ал. 2 от ЗППЦК, не предполагат избор от страна на довереника на облигационерите което и да от тях да бъде реализирано по отношение на част от емисията така, че да създава конфликт между интересите на довереника-облигационер и останалите облигационери. Възможността за конфликт на интереси е предвидена и понастоящем в т. 4 <i>„в други случаи, в които е налице или може да възникне конфликт между интереса на банката или инвестиционния посредник, или на лице, което контролира банката или инвестиционния посредник, и интереса на облигационерите“</i>, с оглед на което</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>Предлага се следната редакция на текста: § 10. В чл. 100г се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 3: а) Създава се нова точка 2: <i>„2. които са облигационер и притежават повече от 20 на сто от същата облигационната емисия;“</i> Освен това, се предвижда новото ограничение да се прилага само за емисии облигации, издадени по реда на глава шеста, раздел V от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, след датата на влизане в сила на този закон.</p>
----------------------------	---	-----------------------------	---

	<p>не е необходимо допълнително конкретно изброяване на отделна хипотеза на конфликт на интереси. От друга страна, предвид функциите на довереника на облигационерите, в случай че банката/инвестиционният посредник е същевременно и облигационер по емисията, то същата/същият не би могъл да извършва действия в своя полза, но във вреда на останалите облигационери, т.е. конфликт на интереси не би могъл да възникне. Напротив, качеството облигационер го обвързва по-силно с интересите и правата на облигационерите.</p> <p>Предвид горното, предлагат § 11 от ЗИДЗППЦК да отпадне изцяло.</p> <p>В случай че направеното по-горе предложение не бъде прието, следва да бъде изменен § 60 от ЗИДЗППЦК, по начин, позволяващ замяна на довереника, съобразен с обстоятелството, че в България кръгът на потенциалните довереници на облигационерите е ограничен. Следва да се има предвид, че в един и същи период за привеждане в съответствие със законовите изисквания ще възникне необходимост за замяна на довереник на облигационерите по редица емисии, при невъзможност за продажба от страна на заварените довереници, поради ниска ликвидност на пазара на облигации. В тази връзка, предлагат срокът по § 60 да бъде променен на не по-малко от една година от влизане в сила на измененията.</p>		
АИКБ и АДВИБ	§ 20	Приема се с редакция.	Предлага се следната редакция на текста:

	<p>Предлагат допълване на предложение за създаване на нова ал. 4 в чл. 100ш от ЗППЦК, както следва: „(4) Емитент, <u>вписан в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор,</u> със седалище в Република България, който е издал <u>финансови инструменти облигационна емисия</u> съгласно законодателството на друга държава, е длъжен в 7-дневен срок от издаването им да уведоми комисията относно <u>вида на финансовите инструменти условията, включително конкретните параметри на емисията.</u></p> <p>С предложената редакция се постига прецизиране на новата разпоредба, при гарантиране осигуряването на необходимата за надзорни нужди информация и ясно дефиниране на адресата на императивното изискване, както и на обема на изискуемата информация.</p>		<p>§ 19. В чл. 100ш се създава ал. 4: „(4) Емитент със седалище в Република България, вписан в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор, който е издал финансови инструменти съгласно законодателството на друга държава, е длъжен в 7-дневен срок от издаването им да уведоми комисията относно вида на финансовите инструменти.“</p>
<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>§ 22 Предложената редакция на разпоредбите на чл. 110 води до следните въпроси: От една страна в т. 1 са предвидени две кумулативни изисквания, за да бъде едно дружество определено като публично, а именно – да е осъществено „публично предлагане“ и акциите да „са допуснати до търговия на регулиран пазар“. Същевременно ал. 4 ще предвижда, че дружеството става публично от решението на комисията за вписване на емисията акции с цел търговия на регулиран пазар, т.е. преди втория елемент от фактическия състав, съгласно новата редакция на т. 1, да е налице, а именно – емисията акции да е допусната до търговия.</p> <p>На второ място, от направената редакция на чл. 110 ал. 1, т. 1 и ал. 4 става ясно, че дружество става публично при наличието на вписана емисия акции с цел търговия на регулиран пазар. Възниква въпросът - защо е необходимо дефиниране на понятието за „публично дружество“ в две отделни</p>	<p>Приема се с редакция.</p>	<p>Предлага се следната редакция на чл.110: § 21. Член 110 се изменя така: „Чл. 110. (1) Публично е акционерно дружество със седалище в Република България: 1. чиито акции са вписани в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор с цел търговия на регулиран пазар и са допуснати до търговия на регулиран пазар, или 2. което има повече от 10 000 акционери в последния ден на две последователни календарни години. (2) Публични са и дружествата по чл. 122, ал. 1. (3) Дружество, което е издало акции при условията на първично публично предлагане с цел търговия на регулиран пазар, е длъжно в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър или от вписването на увеличаването на неговия капитал в търговския регистър да заяви за вписване емисията акции в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор с цел търговия на регулиран пазар. (4) Извън случаите по ал. 3, дружеството по ал. 1, т.</p>

	<p>точки – т. 1 и т. 2, предвид това, че е ирелевантно по какъв начин едно дружество е достигнало до етапа да има вписана емисия акции с цел търговия на регулиран пазар. В единия случай - в резултат на осъществено първично публично предлагане, а в другия - в резултат на одобрен проспект за допускане до търговия на издадена вече емисия. Предвид горното, предлагат следната редакция на чл. 110, ал. 1-4 от ЗППЦК:</p> <p>„(1) Публично е акционерното дружество със седалище в Република България, което:</p> <p>1. е издало акции при условията на първично публично предлагане, или</p> <p>2. има вписана в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор емисия от акции с цел търговия на регулиран пазар, или</p> <p>3. има повече от 10 000 акционери в последния ден на две последователни календарни години.“</p> <p>(2) Публични са и дружествата по чл. 122, ал. 1.</p> <p>(3) Дружеството не ал. 1, т. 1, което е издало акции при условията на първично публично предлагане, е длъжно в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър или от вписването на увеличаването на неговия капитал в търговския регистър да подаде документи за вписване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор.</p> <p>(4) Дружеството по ал. 1, т. 1 и 2 става публично от решението на комисията за вписване на емисията акции с цел търговия на регулиран пазар в регистъра по ал. 3.“</p>	<p>1 се вписва в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор едновременно с одобряване на проспекта за допускане до търговия на регулиран пазар на емисията акции.</p> <p>(5) Комисията незабавно уведомява писмено дружеството по ал. 1, т. 1 за вписването му в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор.</p> <p>(6) Дружество, което е издало акции при условията на първично публично предлагане с цел търговия на регулиран пазар е длъжно в срок от 2 работни дни от вписването на емисията акции в регистъра по чл. 30 от Закона за Комисията за финансов надзор да подаде заявление до регулирания пазар за допускане на емисията акции до търговия. Редът и условията за допускане се определят с правилата на регулирания пазар.</p> <p>(7) В търговския регистър се вписва, че дружеството по ал. 1, т. 1 е публично. Дружеството по ал. 1, т. 1 е длъжно да заяви за вписване в търговския регистър това обстоятелство в 7-дневен срок от допускането на акциите до търговия на регулиран пазар.</p> <p>(8) Условията и редът за вписване и отписване от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор на публичните дружества се определят с наредба.</p> <p>(9) Лицата, които управляват и представляват публичното дружество, са длъжни:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. да заявят за вписване в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор всяка последваща емисия от акции в срок два работни дни от вписването в търговския регистър; 2. да поискат допускане на всяка последваща емисия от акции за търговия на всеки регулиран пазар, до който е допусната емисия от същия клас в срок два работни дни от вписването в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор . <p>(10) Комисията вписва в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор емисията по ал. 9, т. 1 в срок до два работни дни от</p>
--	--	--

			постъпване на заявлението, съответно от представяне на всички изискуеми документи за вписването.“
АИКБ и АДВИБ	<p>§ 24</p> <p>С направеното предложение по § 24 от ЗИДЗППЦК се цели прецизиране на разпоредбата на чл. 114, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК. Предложената редакция ограничава дейността на холдингови дружества с публичен статут, в чиито предмет на дейност е включено участие в учредяване или в увеличаване на капитала на дъщерни дружества. Изразявайки съгласие с необходимостта от прецизиране на разпоредбата, предлагат редакция, съобразена със спецификата на дейността на холдингите, а именно:</p> <p>„4. дружеството участва в учредяването или в увеличаването на капитала на дружество или извършва допълнителни парични вноски в дружество с активи на обща стойност над десет на сто от по-ниската стойност на активите съгласно последните два изготвени счетоводни баланса на дружеството, поне един от които е одитиран, и които са разкрити публично по реда на чл. 100т, а когато сделките са извършени при осъществяване на обичайната търговска дейност на дружеството и в полза на дъщерно дружество - над стойността по т. 1, буква „а“;“.</p> <p>Предложението е съобразено с обстоятелството, че при учредяването или увеличаване на капитала на дъщерно дружество, или извършване на допълнителни парични вноски в дъщерно дружество, е неприложимо изключението по чл. 114, ал. 10, т. 1 от ЗППЦК, тъй като в тези сделки винаги участва заинтересовано лице по смисъла на чл. 114, ал. 7 от ЗППЦК.</p>	Приема се.	
АИКБ и АДВИБ	§ 25	Не се приема	Съгласно действащото европейско законодателство

	<p>С предложената редакция на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК се въвежда изискване за представяне на декларация от лицата по ал. 1, към момента на придобиване на публичен статут от дружеството. Категорично възразяват срещу предложеното изменение, тъй като по този начин се увеличава административната тежест за лицата по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Следва да се отчита, че съгласно направените със ЗИДЗППЦК предложения за изменения в чл. 110 от ЗППЦК, дружеството придобива публичен статут от момента на вписването му в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗКФН. Това вписване се осъществява след одобрен от страна на КФН проспект за публично предлагане на ценни книжа, респективно след одобрен проспект за допускане до търговия на регулиран пазар. В проспекта задължително се включва подробна информация за административни, управителни и надзорни органи, висш ръководен състав, както и за акционерите с над 5% от правото на глас в ОСА на ПД, включително имена, бизнес адреси и функции на членовете. Изисква се да се предостави информация за основните дейности, извършвани от лицата извън дружеството и др. информация, попадаща в обхвата на декларацията по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Считат, че предоставената в одобрения от КФН проспект подробна информация, се припокрива по съдържание с подлежащата на деклариране по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Считат, че повторното изискване на информация, предоставена вече с проспекта на обществеността и на надзорния орган, е ненужно. Предвид горното, предлагат § 25 от ЗИДЗППЦК да отпадне изцяло.</p>		<p>с пряко приложение, регулиращо материята на проспектите за публично предлагане на ценни книжа, в проспекта се изисква разкриването само на част от информацията, визирана от разпоредбата на чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК, без чл. 114б, ал. 1, т. 3 от ЗППЦК. Следователно, в проспекта не се съдържа цялата информация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК, което налага и изискването на нарочна декларация по разглежданата разпоредба.</p>
<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>§ 28 Предложено е изменение в чл. 116в, ал. 3 от ЗППЦК, чрез добавяне на изречение трето, с което се въвежда задължение, съгласно което „в случай, че членовете на управителните и контролните</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>Предлага се следната редакция на чл. 116в: § 26. В чл. 116в се правят следните изменения и допълнения:</p>

	<p>органи на публично дружество не получават възнаграждение, размерът на гаранцията по предходното изречение не може да бъде по-малък от трикратния размер на минималната работна заплата за страната към датата на избиране.“ Сред мотивите за направеното предложение е посочено, че „по този начин се отстранява неравностойното положение, при което на неполучаващите възнаграждение управляващи не може да бъде търсена имуществена отговорност за вреди, нанесени на дружеството, вследствие на тяхната дейност.“</p> <p>Мотивът е несъстоятелен, доколкото предложението за изменение е обвързано с пречка за търсена на имуществена отговорност спрямо лицата управляващи и представляващи публично дружество. Подобно твърдение е невярно, тъй като гаранцията за управление не е предпоставка за търсене на имуществена отговорност, а представлява допълнително обезпечение за реализирането ѝ.</p> <p>Отделно от това, предложението не отчита опцията, предвидена в Директива (ЕС) 2017/828 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 година за изменение на Директива 2007/36/ЕО по отношение на насърчаването на дългосрочната ангажираност на акционерите, възприета в хода на въвеждането на директивата в националното законодателство. Директивата допуска ОСА на ПД да може да вземе решение за неизплащане на възнаграждение на членовете на органите си на управление и контрол, чрез временна дерогация на приетата политика за възнагражденията. В конкретния случай, с предложението се въвежда изискване за задължително внасяне на гаранция за управлението, без отчитане на волята на акционерите, под претекст, че промяната цели защита на техните интереси. При това, размерът на минималната гаранция за управление е обвързан с този на минималната работна заплата за страната,</p>		<p>1. В ал. 2 след думите „избирането им“ се добавя „съответно от вписването на дружеството в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор“.</p> <p>2. В ал. 3 се създава изречение трето: „Когато общото събрание е определило размер на възнаграждение по ал. 1, но не е определило размер на гаранцията за управлението, размерът на гаранцията за управлението се приема за равен на 3-месечното брутно възнаграждение на лицата по ал. 1.“</p> <p>3. Създава се нова ал. 7: „(7) При промяна на размера на възнаграждението, гаранцията се актуализира, като ал. 2, ал. 5 и ал. 6 се прилагат съответно.“;</p> <p>4. Досегашната ал. 7 става ал. 8, като след думите „ал. 1“ се добавя „изречение второ“, а досегашната ал. 8 става ал. 9.</p> <p>5. Досегашната ал. 9 става ал. 10 и в нея, в изречение първо, думите „Алинеи 1 – 8“ се заменят с „Алинеи 1 – 9“.</p>
--	--	--	---

	относима към трудови правоотношения, без да се отчита, че договорите за управление нямат такъв характер.		
АИКБ и АДВИБ	<p>§ 30 Предлагат предложението по § 30 да бъде допълнено с нова точка, в чл. 119, ал. 1 от ЗППЦК, със следното съдържание: „общото събрание на дружество, на което са присъствали или са представени акционери, притежаващи поне 90 процента от капитала, единодушно е взело решение за отписването му, при условие, че дружеството не е издало акции при условията на първично публично предлагане и с акции на дружеството няма сключени сделки на регулиран пазар повече от 12 последователни месеца към датата на решението за свикване на събранието.“</p> <p>С предложението се цели създаване на възможност на отписване от регистъра на КФН на публични дружества, които са станали такива не по собствена воля, а по силата на закона, в процеса на масовата приватизация, а същевременно акционерният им състав включва множество дезинтересирани от инвестицията си акционери. Предвидените предпоставки за прилагане на предложената разпоредба са насочени към очертаване на специфичен кръг компании, които не са се възползвали от възможността за набиране на капитал чрез регулиран пазар и същевременно акционерите им не демонстрират интерес към участие в борсовата търговия. Липсата на интерес към тези компании и дезинтересираността на акционерите им обезсмисля съществуването има като публични.</p>	Не се приема	С направеното предложение се създава възможност мажоритарните акционери да отпишат дружеството без да бъде отчетена волята на миноритарните акционери - често в резултат на масовата приватизация има дружества, в които има мажоритарни акционери, които по този начин ще могат едностранно да вземат решение за отписване на дружеството и така да избегнат изискванията за отправяне на търгово предложение. По този начин миноритарните акционери ще бъдат лишени от каквато и да е възможност за изход от инвестицията и защита на техните интереси в едно непублично дружество.
АИКБ и АДВИБ	<p>§ 33 и § 35 Обръщат внимание, че с направеното предложение за изменение, в чл. 133, ал. 5 и чл. 136 изразът „финансови инструменти“ се заменя с „безналични ценни книжа“, съответно с „ценни книжа“, без да се отчита, че в чл. 133, ал. 5 т. 2 и чл. 136, ал. 1</p>	Приема се	

	<p>изразът „финансови инструменти“ е част от наименованието на Закона за пазарите на финансови инструменти.</p> <p>Отделно от горното, предлагат чл. 136 да се допълни с нова ал. 4, както следва: „(4). Освен в случаите, изрично предвидени в закон, книгата по ал. 2 не подлежи на представяне в Търговския регистър при вписване на обстоятелства и обявяване на актове.“</p> <p>Предложението е свързано със защита на личните данни на гражданите и преустановяване на незаконосъобразната практика в Търговския регистър да се публикува цялата акционерната книга на публичните компании.</p>	<p>Не приема</p>	<p>Предложението не е било предмет на общественото обсъждане поради което не се приема.</p>
<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>§ 42</p> <p>Направено е предложение за създаване на нова ал. 9 в чл. 212а, съгласно която „редът по ал. 6 – 8 не се прилага при оповестяване на принудителни административни мерки и наказателни постановления по раздел Па от глава шеста и по Регламент 2017/1129, както и актовете по прилагането им.“</p> <p>Доколкото в мотивите към ЗИДЗППЦК не е посочена причина за изключване на предвидения в ЗППЦК ред за оповестяване на „всяка приложена принудителна административна мярка и всяко издадено наказателно постановление за нарушаване на разпоредбите по този закон и актовете по прилагането му“, а същевременно чл. 42 от Регламент 2017/1129 регламентира реда за оповестяване на приложени мерки и наложени санкции за нарушения на разпоредбите му, остава неясна причината за дерогацията, както и кой е приложимият режим за оповестяване на такава информация, свързана с нарушения на раздел Па от</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>§ 42. Създава се чл. 223:</p> <p>„Чл. 223. (1) Комисията, съответно заместник-председателят, оповестява на интернет страницата на комисията всяка приложена принудителна административна мярка и всяко издадено наказателно постановление за нарушаване на разпоредбите на Регламент 2017/1129, глава шеста, както и на актовете по прилагането им, по реда и при спазване на чл. 42 от Регламент (ЕС) 2017/1129.</p> <p>(2) Комисията, съответно заместник-председателят, след като извърши преценка във всеки конкретен случай дали оповестяването на лични данни – за физическото лице, или на идентификационни данни – за юридическото лице, е непропорционално и/или може да му причини вреди, несъответстващи на извършеното нарушение, както и дали публикуването на информацията би застрашило стабилността на финансовите пазари или би</p>

	глава шеста и актовете по прилагането на закона.		<p>осуетило действията по разследване, може:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. да отложи оповестяването на информацията по ал. 1; 2. да оповести информацията по ал. 1 без данни за лицето, на което е приложена мярката, съответно е наложено наказанието, когато това анонимно оповестяване осигурява ефективна защита на съответните лични данни; 3. да не публикува информацията по ал. 1. <p>(3) Комисията, съответно заместник-председателят, взема решение по ал. 2, т. 3, когато мерките по ал. 2, т. 1 или 2 не са достатъчни, за да се гарантира, че при оповестяване на информацията по ал. 1 стабилността на финансовите пазари няма да бъде изложена на опасност, или когато публикуването е непропорционално по отношение на принудителните административни мерки, които са от незначителен характер.</p> <p>(4) При отпадане на основанията по ал. 2, т. 1 и 2 комисията, съответно заместник-председателят, оповестява информацията по ал. 1 в пълен обем.</p>
АИКБ и АДВИБ	<p>§ 43 Направено е предложение за създаване на нов чл. 212в на ЗППЦК, предвиждащ, че за нарушения по чл. 38, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2017/1129 комисията, освен мерките по чл. 212, ал. 1, т. 2 – 10, може да разпорежи на членовете на управителните и контролните органи на юридическото лице да отстранят нарушението. Анализът на чл. 38 от Регламент (ЕС) 2017/1129 показва, че на националните компетентни органи</p>	Приема се с редакция	<p>Предлага се създаването на чл. 212а¹ като обръщаме внимание на ал. 2 от него:</p> <p>(2) Когато установи, че лице извърши нарушение на Регламент (ЕС) 2017/1129, глава шеста, раздел IIa от този закон и/или актовете по прилагането им, както и когато се възпрепятства контролната дейност на комисията, комисията може да го задължи да предприеме конкретни мерки, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушението, на вредните последици от него или на опасността за</p>

	<p>следва да се гарантират достатъчно широки правомощия, свързани с административни мерки и санкции за нарушения на изискванията му, като уточнява единствено минимален обем на правомощията.</p> <p>В тази връзка предлагат следната редакция на чл. 212в от ЗИДЗППЦК:</p> <p>„За нарушения по чл. 38, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2017/1129 комисията, прилага мерките по чл. 212, ал. 1.“</p> <p>По този начин се предоставя по-широк кръг от правомощия, включващ минимално изброените в регламента, без да се ограничава кръга на адресатите („може да разпoredи на членовете на управителните и контролните органи на юридическото лице да отстранят нарушението“) на надзорните мерки, както и вида на въздействието върху тях, в сравнение с обхвата на мерките за останалите нарушения на ЗППЦК.</p>		<p>интересите на инвеститорите, в определен от нея срок.</p>
<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>§ 45</p> <p>1.В чл. 221, ал. 1 е предвидена промяна в санкцията за нарушаване на редица разпоредби. Особено впечатление прави промяната в размера на санкцията за нарушението на разпоредбата на чл. 116б от ЗППЦК (изискването за полагане на грижата на добър търговец от членовете на управителните органи на публично дружество), при което новият минимален размер на санкцията надвишава значително действащата максимална санкция за физически лица, съответно новият минимален размер е изравнен с действащия максимален размер на санкцията за юридически лица.</p> <p>Промяната е мотивирана с „високата обществена опасност на деянието“. За да бъде преценена необходимостта от това значително завишаване на санкцията би било целесъобразно предложението да бъде придружено със статистика за броя на констатираните нарушения на тази разпоредба и настъпилите вреди в тези случаи, предвид</p>	<p>1.Приема се частично (по отношение санкциите по Регламент 2017/1129)</p>	<p>1.Предвидените максимални размери на санкциите, въведени с проекта на ЗИД на ЗППЦК са определени съгласно чл. 38 параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1129, в който същите са определени на принципа „минимум на максимума“. Предвид изложеното, в проекта се предлага минималния праг на санкциите да бъде намален, с оглед съобразяването с условията на местния пазар.</p> <p>Броят извършени нарушения не определя обществената опасност на деянието. Настъпването на вредоносен резултат не е част от фактическия състав на нарушението.</p>

	<p>посочената в мотивите „висока обществена опасност“.</p> <p>2.В чл. 221, ал. 1 се създава нова т. 6, която възпроизвежда разпоредбата на чл. 38 параграф 1, б. а от Регламент 2017/1129. За нарушаване на посочените норми предвидената глоба и от 10 000 до 700 000 лв. или двойния размер на реализираната печалба или избегнатата загуба в резултат на нарушението, когато размерът им може да бъде определен, като се прилага по-голямата стойност. Посоченият размер на предвидената глоба не кореспондира с предвидените санкции в останалите разпоредби на глава 21 от ЗППЦК, като превишава в пъти най-високите санкции предвидени там. Отделно от това текстът на чл. 38 параграф 1, б. а от Регламент 2017/1129 е преписан механично и предвидената санкция е предвидена за нарушаване на всички посочени там разпоредби, без да е съобразена тежестта на нарушението. Така например - санкция в посочения размер е предвидена за нарушения на разпоредба като чл. 6, чл. 7, параграф 1-11, чл. 8, чл. 9 и т.н., които на практика регулират изискуемото съдържание на различни документи – базов проспект, универсален регистрационен документ, резюме на проспект и т.н., пълнотата и съдържанието, на които подлежи на одобрение от КФН. В случай че българският законодател избере да възпроизведе разпоредбата на чл. 38 параграф 1, б. а от Регламент 2017/1129 е необходимо всяко от посочените там нарушения да бъде преценено спрямо неговата тежест с оглед предвиждането на релевантно административно наказание, както и пропорционалността по отношение на размера на привлечения капитал.</p> <p>В тази връзка от особена важност е определянето на размера на административните наказания да бъде съобразено и с направените декларации от институциите в Република България за стимулиране развитието на капиталовия пазар,</p>	<p>2.Приема се с редакция</p>	<p>2. Предложено е да се намали размера на минималната санкция за нарушения по Регламент 2017/1129, както е посочено по-долу. Предвидените максимални размери на санкциите, въведени с проекта на ЗИД на ЗППЦК са определени съгласно чл. 38 параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1129, в който същите са определени на принципа „минимум на максимум“ и не могат да бъдат изменяни в посока намаляването им.</p> <p>„В чл. 221, ал. 1 се създава т. 6:</p> <p>6. член 3, член 5, член 6, член 7, параграфи 1—11, член 8, член 9, член 10, член 11, параграфи 1 и 3, член 14, параграфи 1 и 2, член 15, параграф 1, член 16, параграфи 1, 2 и 3, член 17, член 18, член 19, параграфи 1—3, член 20, параграф 1, член 21, параграфи 1—4 и параграфи 7—11, член 22, параграфи 2—5, член 23, параграфи 1, 2, 3 и 5, и член 27 от Регламент (ЕС) 2017/1129 и чл. 89ч, ал. 1, се наказва с глоба от 1 000 до 700 000 лв. или до двойния размер на реализираната печалба или на избегнатата загуба в резултат на нарушението, когато размерът им може да бъде определен.“</p> <p>2. В ал. 2 се създава т. 6:</p> <p>„6. за нарушения по ал. 1, т. 6 - от 2 000 до 1 400 000 лв. или до двойния размер на реализираната печалба или на избегнатата загуба в резултат на нарушението, когато размерът им може да бъде определен.</p> <p>3. В ал. 6 думите „принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1, 2, 4, 6 и 8 и чл. 212а, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 и 3“ се заменят с „принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1, 2, 4, 6 и 8, чл. 212а, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 и 3 и чл. 212а1“.</p> <p>4. В ал. 8 в текста преди т. 1 думите „ал. 1 – 6“ се заменят с „ал. 1, т. 1 – 5 и ал. 4 - 6“.</p> <p>5. Създава се нова ал. 9:</p> <p>„(9) За нарушения по ал. 1, т. 6 на юридическите</p>
--	---	-------------------------------	---

	<p>което не би могло до бъде постигнато при подобен модел на уреждане на административно наказателно отговорност като залегналия в Проекта за изменение и допълнение на ЗППЦК.</p> <p>На следващо място, в чл. 38 параграф 1, б. а от Регламент 2017/1129, съответно в чл. 221, ал. 1, т. 6 (нова), е предвидено като административно нарушение нарушаването на разпоредбата на чл. 3 от Регламент 2017/1129. Същевременно разпоредбата на чл. 221, ал. 4 от ЗППЦК остава непроменена. Същата отчасти дублира като административно нарушение чл. 3 от Регламент 2017/1129. Отделно от това, в нея не е отчетена промяната, направена в дефиницията за публично предлагане с предлагането изменение на чл. 4, ал. 1 от ЗППЦК.</p>		<p>лица се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 5 000 000 лв. или до 3 на сто от общия годишен оборот в съответствие с последния изготвен годишен финансов отчет, приет от управителния орган или до двойният размер на реализираната печалба или на избегнатата загуба в резултат на нарушението, когато размерът им може да бъде определен, , а при повторно нарушение от 20 000 до 10 000 000 лв. или до 3 на сто от общия годишен оборот в съответствие с последния изготвен годишен финансов отчет, приет от управителния орган, или до двойният размер на реализираната печалба или на избегнатата загуба в резултат на нарушението, когато размерът им може да бъде определен.“.</p>
<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>§ 48 във вр. § 15</p> <p>С промените в ЗППЦК се предвижда относно понятието „емитент“ да бъдат въведени две различни определения в един и същи нормативен акт, които да служат за целите на различни глави на закона. Посоченото от гледна точка на юридическа техника е неприемливо. Целесъобразно е относно различните понятия да бъдат използвани различни термини на български език, например „issuer“ би могло да бъде преведено за целите на Регламент 2017/1129 като „издател“. Макар издател и емитент да са синоними, по този начин ще се намали възможността от объркване. Това се налага и от обстоятелството, че освен в глава шеста „а“ от ЗППЦК понятието „емитент“, в смисъла на гл. шеста „а“ се използва и на други места в ЗППЦК, например в чл. 148г и в разпоредбите, уреждащи прилагането на административни мерки и санкции при нарушения на нормативните изисквания, както и в редица от дефинициите от допълнителните разпоредби на ЗППЦК, където е оставен терминът „емитент“ без да са отчетени измененията, предложени със ЗИДЗППЦК. Предвид това считат,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Не считаме, че предложената юридическа техника е неприемлива. Използването на две различни понятия за „емитент“ рамките на закона се налага поради факта, че законът въвежда условия по прилагането на Регламент 2017/1129, но също така в закона са въведени изискванията на Директива 2004/109 и Директива 2013/50 за прозрачността. Понятието за „емитент“ в Директива 2004/109 е по-тясно от понятието за „емитент“ в Регламент 2017/1129, поради което се налага двете понятия да бъдат отграничени. Извършен е преглед на разпоредбите на закона с оглед на предложените две дефиниции. Не считаме, че е налице необходимост да се указва във всеки конкретен случай кое понятие се използва. Понятието за „емитент“ по смисъла на Директива 2004/109 се използва само в глава шеста „а“, в която са въведени изискванията на директивата и това ясно е указано в § 15 от законопроекта, с който се предлага нова т. 5 в чл. 100к, ал. 2.</p>

	<p>че е задължително да бъде извършен преглед на използването на горепосочения термин в текстовете на закона. Ако предложението за използване на два различни термина не бъде възприето, то навсякъде където се използва терминът „емитент“ следва да бъде указано в каква връзка се използва и кое от двете предложени със ЗИДЗППЦК е приложимо в конкретния случай.</p>		
<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>Изменение на чл. 112б, ал. 4 от ЗППЦК, а именно: „Срокът за прехвърляне на правата не може да бъде по-кратък от 14 5 работни дни и по-дълъг от 30 10 работни дни.“ Предложението цели скъсяване на сроковете за ефективно приключване на увеличението на капитала и е съобразено с практическото прилагане на чл. 112б от ЗППЦК. Прекалено дългите срокове за провеждане на IPO/увеличение на капитал на вече листвана компания, които понастоящем съществуват в българското законодателство, не са продиктувани от конкретни изисквания на европейската правна рамка. От момента на потвърждаването на проспекта на дружеството до действителния момент, в който то може да използва набраните средства изминава дълъг период от близо 3 месеца. Този период е особено дълъг за компанията, която има нужда от средствата за своите инвестиционни проекти. Това важи със особена сила за високотехнологичните компании. Това от своя страна води до демотивиране и дезинтересиране на компаниите да се финансират чрез капиталовия пазар. В същото време инвеститорите също са ошетени от тези дълги срокове, тъй като техните пари остават замразени за дълъг период от време, без да има яснота дали публичното предлагане ще бъде успешно. Едва след изтичането на близо 4 месеца и при наличието на успешно публично предлагане те могат да търгуват своите финансови инструменти.</p>	<p>Приема се с редакция.</p>	<p>В чл. 112б се правят следните изменения и допълнения:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. В ал. 2 в изречение първо думите „14 дни след датата на решението на общото събрание за увеличаване на капитала, а когато това решение се взема от управителния орган - лицата, придобили акции най-късно 7 дни“ се заменят с „5 работни дни“, думите „по чл. 92а, ал. 1“ се заменят с „по чл. 89т, ал. 1“, а в изречение второ думите „три“ се заменят с „два“ и думите „14-дневния срок, съответно на 7-дневния срок“ се заменят със „срока“. 2. В ал. 3 думите „получаване на решението на общото събрание по ал. 1, а когато решението за увеличение на капитала е взето от управителния орган – след“ се заличават, а думите „по чл. 92а, ал. 1“ се заменят с „по чл. 89т, ал. 1“. 3. В ал. 4 думите „14 дни и по-дълъг от 30 дни“ се заменят с „5 работни дни“; 4. В ал. 5 изречение първо се заличава, а числото „15“ се заменя с „5“. 5. В ал. 7 в изречение първо думите „петия“ се заменят с „втория“, а изречение второ се заличава. 6. В ал. 8 се създава изречение второ: „Централният депозитар на ценни книжа разпределя сумата, получена от продажбата на неупражнените права“. 7. В ал. 13 думите „при условия и по ред, определени с наредба“ се заличават.

<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>Да се отмени чл. 112д от ЗППЦК, съгласно който до 10-о число на месеца, следващ месеца, в рамките на който е настъпило увеличение или намаление на капитала, публичното дружество е длъжно да разкрива при условията и по реда на чл. 100т и 100ф информация за общия брой акции с право на глас и за размера на капитала към края на месеца, през който е осъществена промяна в капитала. Информацията се разкрива за всеки отделен клас акции.</p> <p>Предложението цели намаляване на административната тежест, с мотивите, че то не носи допълнителна информация след оповестяването на промяната в капитала по партидата на дружеството в търговския регистър (ТР) и в регистъра на КФН, които са публично достъпни. Информация за резултата от подписката се предоставя на КФН съгласно изискванията на чл. 84, ал. 3 от действащата редакция на ЗППЦК, която според ЗИДЗППЦК ще бъде чл. 89л, ал. 3 от закона, както и съгласно чл. 112б, ал. 12 от ЗППЦК. Процедурите по промяна в капитала се осъществяват под надзора на регулаторния орган. Освен това, промяната в капитала задължително води до изменение в устава на дружеството, което също подлежи на вписване в публичните регистри – ТР и регистъра по чл. 30 на ЗКФН. В допълнение, чл. 100ш от ЗППЦК изрично изисква емитентите да уведомяват при промени в устава си или в други обстоятелства, определени в Наредба.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Текстът въвежда коректно чл. 15 от Директива 2004/109 относно прозрачността:</p> <p>„Чл. 15.</p> <p>За да могат да се изчислят праговите стойности, предвидени в член 9, държавите-членки на местоназначение изискват от обявяващия да съобщи публично поне общия брой на правата на глас и капитала в края на всеки календарен месец, по време на който е настъпило увеличение или намаление на този общ брой.“</p>
<p>АИКБ и АДВИБ</p>	<p>С преходна и заключителна разпоредба на ЗППЦК да бъде допълнен чл. 15 от ЗДСИЦ, чрез създаване на нова ал. 4 със следното съдържание:</p> <p>„(4) Алинея първа не се прилага в случаите, когато промяната в устава е единствено по отношение на размера на капитала и броя на акциите, в резултат на увеличението на капитала на дружество със специална инвестиционна цел.“</p> <p>Предложението цели разрешаване на практически</p>	<p>Приема се по принцип</p>	<p>Предложението ще бъде взето предвид в законопроекта за секюритизациите (новият ЗДСИЦС).</p>

	<p>проблем при вписване на увеличението на капитала на дружество със специална инвестиционна цел (ДСИЦ), чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар. Увеличението на капитала на ДСИЦ се осъществява след одобрение от страна на регулаторния орган. Същевременно действащата редакция на чл. 15 от ЗДСИЦ предвижда отделно одобрително производство при промяна в устава на ДСИЦ. Наред с това, за да бъде вписано увеличението на капитала на ДСИЦ в ТР, е необходимо представянето на актуализиран устав, съгласно изискването на чл. 174, ал. 4, изречение второ от ТЗ. От своя страна вписването на новата емисия след увеличението на капитала на ДСИЦ в регистъра на КФН е обусловено от вписването на увеличението на капитала в ТР. Тъй като изменението на устава в този конкретен случай е чисто техническо, то изключването му от одобрителния режим по чл. 15 от ЗДСИЦ няма да доведе до застрашаване на интересите на инвеститорите в дружеството.</p>		
<p>Асоциация на банките в България (АББ)</p>	<p>Предложената нова т. 2 в чл. 100г, ал. 3, с която се предвижда забрана довереник на облигационерите да бъде банка или ИП, които са облигационери по облигационната емисия. Считаме, че наложеното ограничение за довереник по облигационна емисия е прекомерно и неприемливо, поради следните причини:</p> <p>Довереникът изпълнява функциите на представител на облигационерите по чл. 209, ал. 2 от Търговския закон /ТЗ/, който урежда изрично правото на облигационерите да образуват група за защита на интересите си пред дружеството, като изберат, включително измежду тях, свой представител. Интересите на всички облигационери от една емисия напълно съвпадат и в този смисъл не смятаме, че това е ситуация на конфликт на интереси. Освен това, в случай, че другите облигационери смятат, че довереникът</p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>Предлага се изменение в чл. 100г, ал. 3 от ЗППЦК като се въвежда ограничение за придобиване до 20 на сто от емисията облигации, когато довереник на облигационерите е и облигационер по същата емисия облигации. Посоченото предложение е обусловено от констатирани проблеми в практиката. Ограничението ще се отнася за емисии облигации, издадени след датата на влизане в сила на измененията в ЗППЦК.</p>

уврежда по някакъв начин техните интереси, те могат сами да предложат и изберат нов довереник. Също така, довереникът и облигационерите имат общ интерес емисията да бъде надлежно погасена и задълженията на емитента да бъдат изпълнени и в този смисъл между тях не може да възникне конфликт на интереси по отношение на облигационната емисия. Довереникът и облигационерите не се конкурират и относно обезпеченията по емисията, тъй като вземанията им обикновено са обезпечени с едно и също обезпечение от един ред, от което се удовлетворяват пропорционално.

Предложеното ограничение не е приемливо и от гледна точка на множество заварени емисии, по които довереникът е едновременно и облигационер по същата емисия. При емисии, по които са започнали принудителни действия срещу емитенти или срещу емитентите са открити производства по несъстоятелност, промяната на довереника би била труден процес или направо невъзможен, с оглед състоянието на емитента и вземанията по емисията и необходимостта от извършване на принудителни действия.

Възможността довереникът да бъде и облигационер по емисията не само, че не води до конфликт на интереси, но подпомага и стимулира довереника по-добре да изпълнява функцията на представител и защитник на интересите на облигационерите. Банките и инвестиционните посредници, като професионални инвеститори, наред с останалите институционални инвеститори, са най-големите и активни участници на пазара на облигации и въвеждането на необосновани ограничения би могло да доведе до неблагоприятни последици за развитието на капиталовия пазар.

Реален конфликт на интереси би могъл да възникне, ако довереникът, който е и облигационер, има други бизнес отношения с

	<p>емитента, например, като инвестиционен посредник по отношение на сделки с ценни книжа или други инвестиционни услуги, които да доведат до конфликти на интереси с останалите облигационери. В този смисъл забраната довереникът да бъде едновременно и облигационер би следвало да се ограничи само до случаите, когато довереникът има и други бизнес отношения с емитента, различни от тези по облигационната емисия.</p> <p>Ако не бъдат приети горните аргументи, молим, изрично да ограничите приложението на т. 2 в чл. 100г, ал. 3, само към новоемитирани инструменти, след датата на влизане в сила на промените.</p>		
<p>АББ</p>	<p>Предложените промени в чл. 77 на Закона за пазарите на финансови инструменти, които се предлагат с Преходните и заключителните разпоредби на проекта на ЗИД на ЗППЦК и по-конкретно, по ал. 7, където, според нас, следва да се уточни изрично, че предоставяне на съответните услуги под наблюдение от лица, които не отговарят на изискването за професионален опит по ал. 4, т. 3, съответно, ал. 5, т. 4, следва да се отнася само до достигане на сумарен опит от 6 месеца от наблюдаваното лице, т.е. да се отчита натрупан от лицето предходен опит по предоставяне на инвестиционни или допълнителни услуги.</p> <p>Във връзка с предложениия текст на ал. 7 на редактирания чл. 77 бихме искали да обърнем внимание върху това, че отговорността на наблюдателя не е лимитирана, като, според нас, тя трябва изрично да се ограничи до дейности, за които той е поел отговорност, полагайки своя подпис при предлагането на съответната услуга или продукт. При липсата на конкретика в настоящата редакция на ал. 7 на чл. 77 от предложенията за промени в ЗПФИ, на практика се получава, че наблюдаваното лице не носи никаква отговорност по време на периода на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Изискването за извършване на съответните дейности под наблюдение за срок от 6 месеца цели придобиването на подходящ опит от наблюдаваното лице. Това осигурява на наблюдаваното лице придобиване на необходимите практически умения при предоставянето на информация и инвестиционни съвети на клиентите на инвестиционния посредник, което категорично е в интерес на инвестиционния посредник. Степента и интензивността на наблюдение отразяват съответната квалификация и опита на наблюдаваното лице и това може да включва, когато е целесъобразно, наблюдение по време на срещи с клиенти и други форми на комуникация, като телефонни разговори и електронни съобщения. Успешно издържаният изпит дава право на лице да упражнява дейност като брокер или инвестиционен консултант. Същевременно, след получаване на сертификата за правоспособност, съответното лице трябва да поддържа, надгражда и актуализира знанията си, съобразно спецификите на дейността, която извършва, включително и с нови знания, които не са обхванати от тематичния конспект на изпита за брокер, съответно за инвестиционен консултант. В този смисъл са и изискванията на конкретните разпоредби от проекта на наредба.</p>

	<p>наблюдението.</p> <p>Препоръката ни е отново да се преосмисли въвеждането на фигурите, които се въвеждат с редакцията на чл. 77 от ЗПФИ - „лице, което извършва дейност под наблюдение“ и „наблюдаващ служител“. Както сме посочили по-горе, за нас е важно поне да се конкретизират отговорностите на наблюдаваното лице и наблюдаващия служител /това би могло да се уреди в наредба на КФН/, ако се счете за необходимо въвеждането на такива фигури. Също така, смятаме за по-подходящо изискването за наблюдавано лице и наблюдаващ служител да е препоръчително /да бъде по преценка на инвестиционния посредник/, а не задължително за лицата, които подлежат на лицензиране и/или имат необходимата квалификация, но нямат необходимия опит. Нормално е тази преценка за персонала да се остави на самия инвестиционен посредник, тъй като практиката показва, че са възможни случаи, в които служителят е обучен и въпреки липсата на опит да се прецени, че той може да работи без проблем сам и адекватно да поема отговорности, без да е необходимо задължително да бъде наблюдаван и то за един прекалено дълъг период от време, какъвто е предвиденият период от 6 месеца.</p>		<p>Предвид това, предложената редакция е в унисон с изискването по чл. 25 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС, а именно: да са налице изисквания към инвестиционните посредници да гарантират, че физическите лица, които предоставят на клиенти инвестиционни съвети или информация относно финансови инструменти, инвестиционни услуги или допълнителни услуги от името на даден инвестиционен посредник, притежават необходимите знания и компетентност да спазват общите принципи и изискванията за предоставяне на информация на клиентите на инвестиционни услуги по член 24 от същата директива във връзка с гарантиране на защитата на инвеститорите.</p> <p>Предложеният текст допълва действащите изисквания за знания и компетентност на лицата, които предоставят на клиента инвестиционни съвети или информация относно финансови инструменти, както и инвестиционни или допълнителни услуги от името на инвестиционния посредник.</p>
<p>АББ</p>	<p>Предлагат следната редакция по изречение второ от ал. 4 на чл. 100г от ЗППЦК:</p> <p><i>"Когато несъответствието не може да бъде отстранено, емитентът на облигациите е длъжен да предприеме необходимите действия за избор на нов довереник, включително за свикване на ОСО, което да одобри новия довереник в срок до 45 дни от възникване на несъответствието и да сключи нов договор по чл. 100а с новия довереник. Довереникът продължава да изпълнява задълженията си към облигационерите до сключване на новия договор с новия довереник при условията на съществуващия договор, между него</i></p>	<p>Приема се с редакция</p>	<p>В чл. 100г, ал. 4 се добавя изречение четвърто със следното съдържание:</p> <p>„Прекратяването на договора с довереника се извършва едновременно с подписването на договора между емитента и новия довереник.“</p>

	<p><i>и емитента. Прекратяването на договора с довереника се извършва едновременно с подписването на договора между емитента и новия довереник."</i></p> <p>Настоящата редакция на чл. 100г, ал. 4 е неясна и дава основания за неправилно тълкуване от страна на емитентите, а именно че срокът от 45 дни се отнася само до прекратяване на договора със съществуващия довереник, но не и до избора на нов довереник и сключването на договор с новия довереник. По този начин се стига до практически ситуации, когато съществуващият довереник е задължен да продължава да изпълнява задълженията на довереник при условията на прекратен договор. В същото време емитентът, който счита, че прекратявайки договора със съществуващия довереник в законовия срок, е изпълнил задължението си, не полага усилия за намирането на нов довереник, поради липсата на законов срок за изпълнението на това задължение. Възникват ситуации, когато емитентът не е в състояние да намери нов довереник. В тези случаи съществуващият довереник ще е задължен и ще може да изпълнява задълженията си при условията на съществуващия договор. Заедно с това, прекратяването на договора със съществуващия довереник, без сключването на договор с новия довереник, може да има за последица правни рискове за облигационерите по отношение на обезпечението и защитата на техните права от довереник с прекратен договор.</p>		
<p>АББ</p>	<p>Предлагат да се обмисли възможността да се уреди изрично приложението на разпоредбите на чл. 100а-100и на Глава шеста, Раздел V от ЗППЦК по отношение на обезпечените облигации, емитирани при условията на частно предлагане, като за нас особено важно е да се уточни приложимостта на чл. 100г, ал. 3 – ал. 8 от ЗППЦК по отношение на доверениците при частни пласирания на облигации.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>И към момента разпоредбата е приложима към емисии, издадени при частно пласиране на облигации, но за които при издаването им е взето решение за допускане до търговия на регулиран пазар.</p>

<p>Българска фондова борса (БФБ)</p>	<p>§ 7 – чл. 89б Предлагат прагът за освобождаване на публичното предлагане от задължението за публикуване на проспект, съгласно предоставената възможност по чл.3 от Регламент (ЕС) 2017/1129, да бъде увеличен най-малко на 3 000 000 евро. За сравнение близки или сходни до нас пазари са определили по-високи прагове, от предложения в законопроекта, включително и максималния, допустим от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1129. Като пример посочваме: Хърватия (5 млн. евро), Словения (3 млн. евро), Гърция (5 млн. евро), Кипър (5 млн. евро), Естония (5 млн. евро), Литва (8 млн. евро), Малта (5 млн. евро). Целта е да могат да се създадат реални предпоставки за стимулиране на малките и средни предприятия (МСП) посредством механизмите на капиталовия пазар в България, като се разграничи тяхната регулация от тази на публичните дружества. От друга страна това е първата стъпка на МСП, която трябва да бъде направена, за да могат впоследствие да преминат на следващ етап от развитието си, като публични дружества, които ще могат да се възползват от значително по-широките възможности за финансиране, които предлага регулираният пазар, включително и чрез участието на институционални инвеститори.</p>	<p>Приема се</p>	
<p>БФБ</p>	<p>§ 7 – чл. 89х, ал. 1, т. 10 Предвижда се правомощие на регулаторния орган, уредено в чл. 89х, ал. 1, т. 10, предложение първо от Проекта, да не разглежда подадено заявление за одобрение на проспект за публично предлагане или допускане до търговия на регулиран пазар по чл. 89п. Подобна редакция, в която не е посочено основание за отказ от разглеждане на подадено заявление за одобрение на проспект, създава впечатление за потенциална възможност такъв отказ от разглеждане да бъде постановен на един предварителен спрямо производството етап и преди още регулаторът да се е запознал по</p>	<p>Приема се частично.</p>	<p>Текстът на чл. 89х е редактиран: Чл. 89х. (1) За да осигури спазването на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/1129, тази глава и/или актовете по прилагането им, комисията може да: 1. изисква от емитентите, предложителите и лицата, които искат допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, да включат допълнителна информация в проспекта, ако това е необходимо с цел защита на инвеститорите; 2. изисква от емитентите, предложителите и лицата, които искат допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, както и от лицата, които ги</p>

	<p>същество с представеното заявление и приложенията към него. Не съществува и изискване подобен отказ от разглеждане да бъде мотивиран. На следващо място такава правомощие за компетентните органи не е предвидено в чл. 32 от Регламент (ЕС) 2017/1129/.</p>	<p>контролират или са контролирани от тях, да предоставят информация и документи;</p> <p>3. изисква от одиторите, членовете на управителните и контролните органи и прокуристите на емитентите, предложителите и лицата, които искат допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, както и от инвестиционните посредници, упълномощени да извършат публичното предлагане на ценни книжа или да поискат допускането им до търговия на регулиран пазар, да предоставят информация;</p> <p>4. информира обществеността, че определен емитент, предложител или лице, което иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, не спазва задълженията си по Регламент (ЕС) 2017/1129, глава „шеста“, раздел IIа и/или актовете по прилагането им;</p> <p>5. спре проверката на подадено заявление за одобрение на проспект, в случаите когато комисията е наложила забрана или ограничение по чл. 42 от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 173/84 от 12 юни 2014 г.), до момента на отмяна на забраната или ограничението;</p> <p>6. да оповести цялата съществена информация, която може да окаже въздействие върху оценката на публично предложените или допуснатите до търговия на регулиран пазар ценни книжа, за да се осигури защита на инвеститорите или безпроблемното функциониране на пазара;</p> <p>7. да откаже одобрение на проспект, изготвен от определен емитент, предложител или лице, което иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, за не повече от пет години, когато такъв емитент, предложител или лице, което иска допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, грубо и системно е нарушавал разпоредбите на Регламент (ЕС) 2017/1129, глава „шеста“, раздел</p>
--	---	--

			Па и/или актовете по прилагането им; (2) Лице, което предоставя информация на комисията в съответствие Регламент 2017/1129 и с тази глава, както и с актовете по прилагането им, не извършва нарушение на ограниченията за разкриване на информация, наложени по силата на договор или нормативен акт и не носи отговорност от какъвто и да е характер във връзка с предоставената информация.
БФБ	§ 15 – чл. 100к, ал. 2, т. 5 Във връзка с предвиденото определение по чл.100к, ал.2,т.5 за „емитент”, считаме, че е необходима редакция в ал.1 на чл.100к., като от обхвата на изискванията отпаднат емитентите, чиито ценни книжа не са допуснати до търговия на регулиран пазар.	Приема се.	
БФБ	В случаите по чл.212, ал.1, т.10, във връзка с чл.119, ал.1, т.7 от ЗППЦК, предлагаме принудителната административна мярка за окончателно спиране на търговията с ценни книжа на публично дружество да не бъде прилагана спрямо регулирания пазар. Материално правните основания за прилагане на принудителната мярка по чл.212, ал.1, т.10, са свързани с действие или бездействие от страна на публичното дружество, в нарушение на нормативната уредба без да е налице неправомерно поведение от страна на регулирания пазар. Достатъчно основание за пазарния оператор да спре търговията с определена емисия е уведомление от КФН за издадено решение, с което КФН е упражнила правомощието си.	Приема се	
Българска стопанска камара (БСК)	Изравяват принципно несъгласие от честата промяна в нормативната уредба и призовават КФН и НС да ограничат практиката си за инициране на прибързани и многократни промени в ЗППЦК – основен за развитието на капиталовия пазар в България закон. Предлагат да бъде разработен нов ЗППЦК, който да отрази съществените настъпили промени в	Приема се по принцип.	Разбираме причините довели до това предложение, като бихме искали изрично да подчертаем че предлаганите многократни изменения се дължат на последователното въвеждане на европейско законодателство- Директива за правата на акционерите, мерки по прилагането на Регламент 909 от 2014 г., както и регламентът относно проспекта.

	законодателството на капиталовия пазар и да стане устойчив, последователен и разбираем за всички заинтересовани лица.		
БСК	Не приемат за нормална възприетата правна техника за многократно препращане в български закон към различни параграфи и алинеи на многобройни регламенти на ЕС. В настоящия ЗППЦК към момента са над 25 подобни препратки, а само в новите предложения за изменения и допълнения са над 100. Подобна практика прави ЗППЦК непълен, объркващ и много труден за спазване и изпълнение от всички заинтересовани лица. Предлагат в ЗИДЗППЦК да бъдат възпроизведени конкретните текстове от посочените регламенти, за които се цели прилагането им в българската нормативна уредба.	Не се приема.	Регламентите са пряко приложими и същите не следва да бъдат възпроизвеждани в националните нормативни актове, като техниката за препращане е призната и в ЗНА.
БСК	Предлагат да се прецизират посочените изменения и допълнения в ЗППЦК и тяхното публикуване в „Държавен вестник“. Не откриват да са посочени изменения и допълненията, публикувани в „Държавен вестник“, бр. 80/2006 г. и бр. 53/2007 г.	Приема се.	
БСК	В чл. 89б, ал. 3 е предложен праг от левовата равностойност на до 2 млн. EUR, за които не се прилага задължението за публикуване на проспект за публично предлагане. Предлагат този праг да е най-малко левовата равностойност на до 4 млн. EUR, защото Регламент (ЕС) 2017/1129 дава право на държавите-членки сами да определят прага до 8 млн. EUR. Считат, че подобна стъпка ще ни доближи от една страна до прилаганата европейска практика, а от друга съществено ще намали административната тежест и ще стимулира българските емитенти да ползват инструментите на капиталовия пазар.	Приема се с редакция	С оглед улесняване на достъпа до финансиране на предприятията чрез капиталовия пазар, особено на МСП, като същевременно се отчита необходимостта от защита на интересите на инвеститорите, се предлага прага, под който при публично предлагане на ценни книжа не се изисква проспект за Република България, да бъде повишен на 3 000 000 евро.
БСК	Предлагат чл. 89п, ал. 1, т. 2 да отпадне. Емитентът се задължава да представи в КФН устава си, който е публикуван в търговския регистър и повторното му изискване от КФН противоречи на разпоредбите на Закона за	Не се приема.	Исключенията са предвидени в чл. 89п, ал. 2 от проекта на ЗИД на ЗППЦК.

	електронното управление – за еднократното събиране и създаване на данни (чл. 2) и служебно уведомяване и предоставяне на данни в структурата на държавната администрация (чл. 3).		
БСК	Предлагат чл. 89г, ал. 3 и 4 да отпаднат. В случаите, когато емитентите са освободени от задължението да изготвят проспект, въвеждането на задължение изготвеният документ съгласно правилата на многостранната система за търговия, да бъде представен и в КФН отново увеличава административната тежест за МСП. Тази информация може да бъде предоставяна за сведение на КФН от оператора на многостранната система за търговия, но не и да бъде вменявана като задължение за емитента.	Не се приема	Изискванията на чл. 89г, ал. 3 и 4 не се прилагат, когато се иска допускане до търговия на многостранна система за търговия. В случаите, при които се иска допускане до търговия на многостранна система за търговия се прилага чл. 89в като операторът на многостранната система изпраща документа за предлагане на ценните книжа на КФН, а не емитента.
Българска асоциация на лицензираните инвестиционни посредници (БАЛИП) и Българската асоциация на управляващите дружества (БАУД)	Предлагат следната редакция на ал. 2 на чл. 8а: „(2) Комисията за финансов надзор приема наредби по прилагане на закона. Комисията издава задължителни указания, инструкции или други актове за въвеждане на изисквания, критерии и условия, които произтичат от препоръките и насоките по ал. 1, приложими спрямо лицата по чл. 1.“ Излагат следните мотиви: „Насоките на Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП и ESMA) по своята същност са част от т. нар. “soft law“, чиято цел е да бъдат дадени допълнителни разяснения с правно необвързващ характер на някои норми от съществуващото право на Европейския съюз. При справка на страницата на Европейския съюз по отношение на правните актове (такива с обвързваща и необвързваща сила) може да се проследи, че насоките на ESMA не са сред тях. Като част от формалното право се разглеждат – регламентите, директивите, решенията, препоръките и становищата. Насоките, като част от неформалното “soft law“ са	Приема се	

правила, които нямат правнообвързваща сила, а по-скоро имат значение при разясняването на определени принципи или даването на допълнителни уточнения по практическото приложение на европейското право с оглед на еднаквото му и непротиворечиво приложение в рамките на Съюза.

С имплементирането на насоки на ЕОЦКП във вътрешното право на Република България чрез включване на техни текстове в наредби и правилници на едни по същество препоръчителни правила се дава силата на нормативен акт, скрепена с цялата строгост на този факт, включително и по отношение носенето на административно-наказателна отговорност. По този начин българският бизнес се поставя в по-неизгодна позиция в сравнение с европейските си колеги, за които правната рамка запазва своята гъвкавост, като може дори да има държави-членки на ЕС, които не просто не „вграждат“ правилата на насоките на ESMA в своето законодателство, но изобщо са решили да не спазват определени насоки, като по този начин се създават определени конкурентни предимства за ИП в други юрисдикции и се пропуска шансът по-пълноценно да се приложи принципът на пропорционалност и на практика се фрагментира общоевропейската правна рамка, вместо да се постигне нейното унифициране. Не възразяваме, ако КФН чрез указания и инструкции придава обвързваща сила на правила от Насоките на ESMA, без обаче тези правила да се въздигат в ранг на правни норми. По този начин няма да се създават и предпоставки за регулаторен и надзорен арбитраж.

Ако е необходимо постигане на по-високо ниво на консолидация на европейското законодателство и надзорните практики, при оценката на нуждата за предприемане на промени в регулаторната рамка, които унифицирано да се прилагат във всички държави-членки на ЕС, компетентните органи на

	ЕС (Европейска комисия, Съвет, Европейски парламент) винаги могат да приемат съответни актове от нормативен характер като регламенти и директиви, включително въз основа на предложения от европейските надзорни органи и агенции."		
БАЛИП/БАУД	Считат, че в чл. 89г, ал. 1 следва да се уточни дали допускането до търговия се отнася до допускане изобщо до търговия, или до търговия на МСТ.	Приема се	
БАЛИП/БАУД	Относно чл. 89г, ал. 5 предлагат с оглед по-голяма яснота следната редакция на текста: <u>„(5) Емитентът или предложителят публикува документа за публично предлагане на интернет страницата си след изтичане на 10 работни дни от представянето му на комисията, в случай че не е изискано допълване и/или коригиране на информацията, а случай че е изискано допълване и/или коригиране на информацията -- след изтичане на 10 работни дни от представянето на допълнената и/или коригирана информация.“</u>	Приема се.	
БАЛИП/БАУД	Относно чл. 89д, ал. 6 предлагат да се посочи изрично, че задължението за предоставяне на декларация може да бъде изпълнено и чрез изявление в самия проспект, без да се изисква отделна декларация.	Не се приема.	Редакцията на текста е ясна и позволява две възможности за декларативни изявления - с декларации като отделни документи или декларативни изявления в текста на проспекта.
БАЛИП/БАУД	Относно чл. 89к считат, че не става ясно каква хипотеза урежда посочената разпоредба.	Не се приема.	Чл. 89к пресъздава точно разпоредбата на чл. 80 от действащия ЗППЦК.
БАЛИП/БАУД	Относно чл. 89т предлагат да отпадне изискването за публикуване на съобщение, като считат, че то няма основание в Регламент (ЕС) 2017/1129.	Не се приема.	С цел последователност на нормативната уредба трябва да се възприеме единен подход - определянето на сроковете по подписката е в зависимост от публикуването на съобщението за

			публично предлагане, предвид което е необходимо и самото начало на предлагането да се поставя от публикуването на съобщението, а не на проспекта.
БАЛИП/БАУД	Относно чл.89п, ал. 4 предлагат съобщението по чл. 20, параграф 4, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2017/1129, ако не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, да бъде качвано също и на страницата в интернет на КФН, освен че се поставя в сградата на КФН. Смятат, че за това съдейства и вече установената практика на КФН подробно да указва взетите решения на свои заседания в съответствие с точките от дневния ред, включително за изпращане на писма за отстраняване на допуснати непълноти и несъответствия, и да ги публикува на уеб сайта си..	Приема се	
БАЛИП/БАУД	Относно чл. 100б, ал. 4 смятат, че действието на норма занапред е правилото, като съществува и общата уредба на Закон за нормативните актове и не би следвало да се предвижда изрично.	Не се приема.	Недопустимо е решението относно извършване на промени в условията, при които са издадени облигациите, включително конкретните параметри на емисията облигации, които подлежат на последваща промяна, да има обратно действие. По правило, корпоративните решения имат действие занапред, но тъй като съществуващата регламентация допуска със задна дата да се променят съществени условия по облигационния заем, е необходимо да се премахне възможността за такива решения, с оглед негативното им отражение. По-специално, предложението цели осигуряване на допълнителна защита на интересите на миноритарните облигационери, каквито са и пенсионните фондове и косвено – осигурените в тях лица, посредством предпазването им от негативните последици при преизчисляването на стойността на един техен дял със задна дата, тъй като активите на пенсионните фондове и на стойността на един дял на съответния фонд, се изчисляват на ежедневна база.

БАЛИП/БАУД	Относно чл. 100и¹ желаят да получат разяснения по необходимостта от създаването на новата разпоредба.	Приема се по принцип.	Предложението е мотивирано в мотивите към законопроекта „С цел избягване на противоречиво тълкуване на разпоредбите на закона поради предложените изменения на дефинициите за емитент се предлага изрично да бъде посочено, че за емитентите на облигации се прилагат и разпоредбите на глава Шеста „а“ „Разкриване на информация“ от ЗППЦК от момента на допускането на облигациите до търговия на регулиран пазар“.
БАЛИП/БАУД	Относно чл. 100л, т. 1 обръщат внимание, че препратката, която заменя изразът „чл. 77ш, ал. 1, т. 8 и 9“, вероятно има предвид „предприятие за колективно инвестиране, което не е от затворен тип“ и „дялове на предприятие за колективно инвестиране“, т.е. чл. 100к, ал. 2, т. 6 и 7, а не т. 5 и 6.	Приема се.	
БАЛИП/БАУД	Относно чл. 112б заявяват, че в случай че бъде прието предложението да отпадне изискването за публикуване на съобщение, следва да се предложи текст, който да обхване случаите на увеличение на капитала по решение на управителния орган. Като алтернатива предлагат изискването за публикуване на съобщение да остане само за този случай – увеличение на капитала на публично дружество по решение на управителния орган.	Не се приема.	Не се приема с оглед посоченото по-горе относно предложението за отмяна на новия чл. 89т.
БАЛИП/БАУД	Относно чл. 115, ал. 5 считат, че изискването да се публикува и поканата, и материалите за общо събрание на акционерите по посочените начини не кореспондира с Директива 2007/36, по-специално чл. 5 от нея.	Приема се с редакция	Чл. 115, ал. 5 изречение последно се заличава. Ал. 5 в останалата предложена редакция се оттегля.
БАЛИП/БАУД	Относно чл. 117, ал. 2 не намират правно основание за изискването протоколът да се публикува и чрез медия. Предлагат да остане действащата разпоредба, защото така се	Приема се	

	<p>постига оповестяване на практика до всички заинтересовани, а в случаите когато решенията съдържат вътрешна информация, за нейното своевременно разкриване се прилагат правилата на Регламента за пазарната злоупотреба.</p>		
<p>БАЛИП/БАУД</p>	<p>Относно чл. 127 във връзка с това, че дяловете на колективните инвестиционни схеми са финансов инструмент (различен от прехвърляема ценна книга) по смисъла на ЗПФИ, считат за уместно да се преразгледат още веднъж разпоредбите относно централния депозитар, за да е ясно дали тези финансови инструменти, различни от ценни книжа, ще останат в обхвата на закона.</p> <p>БАУД добавят:</p> <p>„В момента дяловете на колективните инвестиционни схеми се определят като финансов инструмент (различен от прехвърляема ценна книга) по смисъла на чл. 4, т. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), като не се третират за целите на закона като ценни книжа, които са друг тип финансови инструменти, уредени в чл. 4, т. 1 от ЗПФИ. Същевременно обаче, в чл. 100к, ал. 2, т. 7 се дава легална дефиниция на „дялове на предприятие за колективно инвестиране“ като „ценни книжа, издадени от предприятие за колективно инвестиране, които изразяват правата на техните притежатели върху активите на предприятието за колективно инвестиране. Следва да се прецизират дефинициите с оглед непротиворечивост на законодателството относно инструментите този тип финансови</p>	<p>Приема се.</p>	

	<p>институции. “</p> <p>БАЛИП предлагат по чл. 100к, ал. 2, т. 7 да се прецени дали дяловете на предприятията за колективно инвестиране ще се дефинират като ценни книжа и как това ще се съотнася с дефиницията на финансови инструменти по ЗПФИ и включването на дяловете на ПКИ като финансови инструменти по чл. 4, т. 3 ЗПФИ. Предлагат да се помисли дали разграничението на книжата да не бъде по линията дялови/недялови ценни книжа, като по-обща категории.</p>		
БАЛИП/БАУД	<p>Относно § 1г от Допълнителните разпоредби изразяват следното:</p> <p>„Проектът не е формулирал правилно визираната промяна. Действащата редакция на § 1г ал. 1 и ал. 2. Със създаването на новата ал. 2, действащата би трябвало да стане ал. 3.“</p>	Приема се.	
БАЛИП/БАУД	<p>Относно чл. 205, ал. 4 Търговски закон предлагат да се запази изразът „<u>публична</u> емисия облигации“, доколкото така става възможно разграничаването спрямо емисията, за която не се изисква публикуване на проспект.</p> <p>Излагат обща забележка към ЗППЦК и ТЗ, както следва:</p> <p>„във връзка с фундаменталните промени, които настъпват с новите определения за публично предлагане, предлагаме да се обсъди и отграничи съдържанието на понятието „подписка“, използвано и в двата нормативни акта, в контекста на понятието „публично предлагане“.“</p>	Приема се с редакция	<p>В чл. 205 се правят следните изменения:</p> <p>а) в ал. 1 думите „подписка и други форми на“ се заличават, а след думите „публично предлагане“ се добавя „за което се изисква публикуване на проспект съгласно Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО (ОВ, L 168/12 от 30 юни 2017 г.)“;</p> <p>б) в ал. 4 думите „непублична емисия облигации“ се заменят с „облигации по реда на ал. 2“ .</p> <p>3. В чл. 206 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>а) в ал. 1 след думите „предаването на облигациите“ се добавят думите „издадени по реда на чл. 205, ал. 2“;</p>

			б) в ал. 6 думите „съобщение за сключения облигационен заем“ се заменят със „съобщение за сключен облигационен заем по реда на чл. 205, ал. 2“.
BESCO – Българската стартъп асоциация	<p>Българската стартъп асоциация изразяват следното:</p> <p>„Голяма част от предложените промени са във връзка с изцяло новия за България подход в разграничението между публични и непублични предлагания. Обективният критерий относно минимален брой адресати, за да бъде определено едно предлагане като публично, отпада, като ще следва да се преценява „достатъчността“ на предоставяната информация. Изглежда, че е без значение на колко лица се предоставя информацията, дали например предлагането е ограничено само до съществуващи акционери (при увеличение на капитала), по чия инициатива се предоставя информацията. Доколкото потенциално това би довело да квалифициране на много по-голяма част от предлаганията като публични (въпреки че реално публичен елемент изглежда да няма), а по действащия режим извършването на публично предлагане се свързва и с придобиване на специфичен статут (на емитент или публично дружество) с произтичащи от това задължения, са предложени промени в редица текстове на ЗППЦК. Приветстваме този подход, като имаме предложения за допълнителни промени с оглед последователното му провеждане.</p> <p>Относно чл. 3 ЗППЦК излагат следното и правят следното предложение:</p> <p>„Текстът предвижда ограничения за публично предлагане на налични ценни книжа и безналични ценни книжа с условия/ограничения за прехвърляне, като с оглед по-широката дефиниция на публично предлагане и предоставените от ТЗ възможности за издаване на налични ценни книжа (това всъщност е и обичайната практика), както и</p>	Не се приема	Предлагането на налични ценни книжа не е предмет на регулиране от страна на Закона за публично предлагане на ценни книжа.

	<p>на такива с ограничения за прехвърляне (често срещана хипотеза), са необходими промени.</p> <p>Единият вариант е да се предвиди, че забраната се прилага не за публично предлагане, а за допускане до търговия. Това е в съответствие с идеята, заложената в Регламент (ЕС) 909/2014 (относно изискването за безналична форма с оглед улесняване на прехвърлянето, както и във връзка с гарантирането на титула върху ценните книжа), като свободната прехвърляемост цели обезпечаване на безпрепятствения оборот, от значение за търговията на регулирани пазари, не за публичните предлагания като цяло.</p> <p>Друг възможен подход е да се предвидят специални изключения, при които се допуска публично предлагане на налични или винкулирани ценни книжа, например при предлагане до определен брой лица, съобразен с обичайния акционерен състав на непубличните дружества (до 150 лица, доколкото при повече лица потенциално би могло да се стигне и до придобиване на статут на публично дружество).“</p>		
<p>BESCO – Българската стартъп асоциация</p>	<p>Относно чл. 100к излагат следното:</p> <p>„Въпреки въведената в т. 5 на ал. 2 дефиниция на емитент (свързана с допускането на ценни книжа до търговия на регулиран пазар), не е предложена съответна промяна в текста на чл. 100к, ал. 1 ЗППЦК, определящ кръга на задължените да разкриват информация лица – включително това са лица, предложили ценни книжа публично.</p> <p>Необходимо е в чл. 100к, ал. 1 ЗППЦК да се заличат думите „както и от емитенти, които са извършили публично предлагане на ценни книжа в Република България, които не са допуснати до търговия на регулиран пазар в</p>	<p>Приема се</p>	

	държава членка“.		
BESCO – Българската стартъп асоциация	<p>Относно чл. 89б, ал. 3 от новия раздел Па на глава шеста излагат следното:</p> <p>„Заложеното ограничение за задължение за публикуване на проспект при публично предлагане на ценни книжа на емисии ценни книжа, с обща стойност, изчислена за период от 12 месеца, надвишаваща левовата равностойност на 2 000 000 евро е значително по-ниско от дадения праг от 8 000 000 евро по Регламент (ЕС) 2017/1129 (13). Това поставя българските емитенти на ценни книжа в значително неравностойно положение спрямо емитенти на други пазари в ЕС предвид необходимостта на българската икономика да догонва страните от ЕС. Като пример може да се посочи, че дори и в момента съществуващата практика от друг финансов пазар в България - банковия - позволява на ръководствата на местни кредитните институции, чуждестранна собственост в България, да взимат решения за отпускане на кредитни експозиции към даден клиент в рамките на левовата равностойност на 5 000 000 евро.“</p>	Приема се с редакция	С оглед улесняване на достъпа до финансиране на предприятията чрез капиталовия пазар, особено на МСП, като същевременно се отчита необходимостта от защита на интересите на инвеститорите, се предлага прага, под който при публично предлагане на ценни книжа не се изисква проспект за Република България, да бъде повишен на 3 000 000 евро.
BESCO – Българската стартъп асоциация	<p>Относно чл. 89в и чл. 89г от новия раздел Па на глава шеста излагат следното:</p> <p>„Посочените разпоредби въвеждат специфични правила относно публично предлагане, за което не се изисква потвърждаване на проспект, но се изисква друг документ – прилагат се различни правила в зависимост от това дали публичното предлагане е свързано с допускане до търговия на МСТ или няма да има допускане до търговия. Относно предложението чл. 89в не може категорично да се установи дали има някакво съотношение и какво е то между предлагането и допускането до търговия, например дали</p>	Не се приема	Съгласно Регламент (ЕС) 2017/1129, изготвяне и публикуване на проспект се изисква винаги при извършване на публично предлагане на ценни книжа и/или допускане до търговия на регулиран пазар, като със ЗИД на ЗППЦК се изисква проспектът да бъде одобрен от Комисията за финансов надзор. Не се изисква изготвяне на проспект по Регламент (ЕС) 2017/1129 само в случаите по член 1, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1129. Когато се изисква проспект по Регламент (ЕС) 2017/1129 (извън изключенията по чл. 1, параграф 4 от Регламента), се въвежда праг на национално ниво, под който проспекта по Регламент (ЕС) 2017/1129 се замества от документ за допускане по правилата на

	<p>предлагане, при което е заявено последващо допускане на предлаганите ценни книжа до търговия на МСТ, ще попада под изискванията на чл. 89в (или, доколкото няма сигурност относно допускането след предлагането, ще се изисква спазване на процедурата по предложения нов чл. 89г).</p> <p>Неясно е и дали документ по чл. 89в ще се изисква, ако има само допускане, не и предлагане.</p> <p>От гледна точка на приложното поле и на двата предложени нови члена остава неясно и дали ако има и друго основание за освобождаване от проспекта извън въведеното на национално ниво основание по чл. 89б, ал. 3 от проекта на ЗИД ще е необходим съответен документ по чл. 89в/чл. 89г.“</p>		<p>МСТ, съответно от документ за публично предлагане.</p> <p>Същевременно, се предлагат промени в Търговския закон, които произтичат от промяната в определението за публично предлагане съгласно Регламент (ЕС) 2017/1129 и целят да се уточни приложимостта на чл. 205 от Търговския закон, в случаите в които емисия безналични облигации попада в изключенията от задължението за публикуване на проспекта съгласно чл. 1, параграф 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2017/1129.</p> <p>В случаите на допускане до търговия на МСТ не се изисква документ за публично предлагане по реда на Закона за публичното предлагане на ценни (ЗППЦК). Документът за допускане до търговия на МСТ е съгласно правилата на МСТ и не е предмет на регулиране от страна на ЗППЦК.</p> <p>Документ за публично предлагане по чл. 89в се изисква само за случаите за които съгласно Регламент (ЕС) 2017/1129 се изисква проспекта, тоест не попада в изключенията. Съответно Република България се е възползвала от опцията да замени проспекта с друг документ, когато размерът на емисията е под определения в закона праг и предлагането е само на територията на България.</p>
BESCO – Българската стартъп асоциация	<p>Относно чл. 89д, ал. 7 от новия раздел Па на глава шеста излагат следното:</p> <p>„Предвидено е прилагане на правилата за отговорността във връзка с проспекта и в случаи, когато няма издаден проспекта, без да има ограничение относно случаите, на практика това може да са случаи на увеличение на капитал на непублично дружество, в което участват например две лица. Следва да се уточни за кои хипотези се прилага изискването.“</p>	Не се приема	Разпоредбата се отнася за случаите, в които допускането до търговия на регулиран пазар е по отношение на емисии, които попадат в изключенията по чл. 1, пар. 5 от Регламент (ЕС) 2017/1129.
BESCO – Българската	Относно чл. 89к, 89л, 89м, 89о, 89т от новия раздел Па на глава шеста излагат следното:	Приема се	

<p>стартъп асоциация</p>	<p>„Предложените разпоредби поставят изисквания при осъществяване на подписка/публично предлагане. Не става ясно дали се прилагат само при предлагане въз основа на проспект (в предложението нов раздел се разглеждат и случаи на публично предлагане, при които не се изисква проспект), в случаи на публично предлагане с проспект, но и в хипотезите на новите чл. 89в и 89г, или във всички случаи на подписка/публично предлагане, без значение от приложимите за осъществяването ѝ изисквания. Необходимо е ясно да бъдат идентифицирани хипотезите, в които посочените разпоредби се прилагат.“</p>		
<p>BESCO – Българската стартъп асоциация</p>	<p>Смятат, че доколкото осъществяването на първично публично предлагане вече няма да води самостоятелно до придобиването на статут на публично дружество, като теоретично е възможно да има публични дружества, придобили такъв статут само на това основание, в интерес на инвеститорите в тези дружества е да се създаде изрично правило, установяващо, че публични дружества, придобили този статут до влизане в сила на измененията, запазват същия.</p> <p>Правят и следните предложения с оглед подобряване на регулацията и защитата на инвеститорите:</p> <p>„1. Нов раздел Па на глава шеста – чл. 89м, ал. 2, чл. 89с</p> <p>В първата разпоредба се урежда моментът, до който набраните при подписка (неясно дали само за акции, доколкото се коментира вписване на увеличение на капитала), а в чл. 89с ще бъде уреден режимът на оттегляне. Увеличението на капитала може да бъде вписано, но емисията да не бъде регистрирана, съответно възможно е набиране на средства не само посредством</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Предложените редакции в режима на публичните дружества в чл. 110 от ЗППЦК, както и съобразяването на действащите разпоредби с определенията за емитент и за публично предлагане съгласно регламента, не налагат въвеждането на подобна преходна разпоредба. В допълнение, в чл. 119 е уредена и процедурата, при която КФН отписва публични дружества от водения от нея регистър.</p> <p>Считаме, че е необходимо да бъде законово уредена процедурата за възстановяване на паричните средства при упражняване на правото на оттегляне. И в действащия ЗППЦК не е налице подобна процедура като следва да се има предвид, че в проспекта за публично предлагане следва да е описана тази възможност.</p>

	<p>издаване на акции, но и на други ценни книжа – облигации, варанти, като инвеститорите трябва да бъдат гарантирани и в тези хипотези. В случай на упражняване на право на оттегляне няма правила относно връщане на парите (както е при неуспешно увеличение на капитала). С оглед гарантиране на интересите на инвеститорите при предлагане на безналични ценни книжа релевантният момент, в който набраните средства могат да бъдат освободени, трябва да е издаването на инструментите, като в случай на оттегляне трябва да бъде гарантирано и връщането на парите на оттеглилите се инвеститори.</p> <p>2. чл. 112б, ал. 7 ЗППЦК Изискването правата да се прехвърлят на регулиран пазар е неясно, доколкото, от една страна, няма основание единствените ценни книжа, за които съществува такова ограничение, да бъдат правата, а от друга – ако целта на разпоредбата е друга, не можем да установим такава. Нещо повече, правата, както и всеки друг вид финансови инструменти, може да са предмет на договорена сделка, включително върху тях може да има специално учредени права, например опции. Поради това предлагаме изменение на разпоредбата, като първото изречение на ал. 7 на чл. 112б ЗППЦК бъде заличено.“</p>	Не се приема	Това е дългогодишно наложена национална практика, която не е предмет на обсъждане в рамките на настоящия законопроект, чиято цел е да осигури условия по прилагането на Регламент (ЕС) 2017/1129 и цели защита в максимална степен на инвеститорите.
„ЧЕЗ Разпределение България“ АД	<p>Излагат следното: „Бихме искали да отбележим, че „ЧЕЗ Разпределение България“ АД подкрепя всички законодателни инициативи, свързани с усъвършенстване на националната правна уредба във връзка с констатирани пропуски и проблеми при практическото ѝ прилагане, както и такива свързани с пълно и точно транспониране в</p>	Не се приема	Предложено е от проекта да отпадне предлаганото изменение в чл. 114.

	<p>националното законодателство на изискванията на Европейската правна рамка, с цел недопускане ограничаването и нарушаването на прозрачността на финансовите пазари и за тяхното ефективно функциониране.</p> <p>Конкретното ни предложение по предлаганите промени е както следва:</p> <p>1. Относно усъвършенстването на националната регулация във връзка с констатирани пропуски и проблеми при практическото прилагане на ЗППЦК предлагаме текстът на т. 3 на ал. 10 (нова) на чл. 114, да бъде допълнен и да придобие следната редакция:</p> <p>„т. 3 на кредитиране на дъщерно дружество от дружество майка и предоставяне на депозити от дъщерно дружество при условия не по-неблагоприятни от пазарните за страната, <u>както и при сделки, сключени между дружеството и негови дъщерни дружества, при условие че последните са изцяло притежавани от дружеството;</u>”</p> <p>Мотивите ни са следните:</p> <p>Предложеното допълнение на текста е взето дословно от Член 9в „Прозрачност и одобрение на сделки със свързани лица“, параграф 6, буква а), предложение първо от Директива (ЕС) 2017/828 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 година за изменение на Директива 2007/36/ЕО по отношение на насърчаването на дългосрочната ангажираност на акционерите (ОВ L 132, 20/05/2017г.).</p> <p>Цитираната разпоредба дава възможност на Държавите членки да освободят или да разрешат на дружествата да освободят от изискванията за одобрение от общото събрание, или на административния, или надзорния орган на дружествата сделки, сключени между дружеството и негови дъщерни дружества, при условие че последните са изцяло притежавани от</p>		
--	--	--	--

	<p>дружеството.</p> <p>Това в значителна степен би облекчило практическото прилагане на ЗППЦК, доколкото всяко свикване на общо събрание на публично дружество е строго регламентирана административна процедура, ангажираща ресурсите, както на самото дружество, така и на надзорния орган - Комисията за финансов надзор. От друга страна, този тип сделки по никакъв начин не излагат на риск интересите на миноритарните акционери, тъй като всяко разместване на имущество остава, макар и косвено, под контрола на публичното дружество, което е едноличен собственик на капитала на дъщерната компания.</p> <p>Считаме, че и понастоящем ЗППЦК гарантира, че сделката публично дружество - дъщерно дружество не накърнява интереса на миноритарните акционери поради следното:</p> <ul style="list-style-type: none"> - за евентуалната последваща сделка, която дъщерното дружество би могло да извърши след сделката с публичното дружество, се прилагат, на собствено основание, изискванията за одобрение от управителния орган на публичното дружество (чл. 114, ал. 3); и - за тази сделка се прилага изискването да се извършва „само по пазарна цена“ (чл. 114а, ал. 5) - това изискване ние разбираме и прилагаме като условие за действителността на сделката (т.е. нещо много повече от изискването на ЗКПО за съобразност с пазарните цени, чието неспазване води до неблагоприятни данъчни последици). <p>За сравнение останалите предложения на Член 9в, параграф 6 от Директивата са залегнали в различна степен в разпоредбите на алинея 10 на член 114 ЗППЦК, с изключение на цитираното по-горе, което дава възможност за усъвършенстване на националната регулация във връзка с практическото прилагане на ЗППЦК.</p>		
--	--	--	--